

**М.В.РИМАР, О.М.ЩУР, А.В. ГОШОВСЬКА (УКРАЇНА, ЛЬВІВ)
РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО
ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ**

*Національний університет "Львівська політехніка", вул С. Бандери, 12, 79006,
Львів, Україна, kaf_mpd_iept@ukr.net*

Проведені аналітичні узагальнення показали, що проблема інвестування — одна з найгостріших для економіки України. Серед сукупності причин, що стримували його реформування, слід відзначити спад інноваційно-інвестиційної діяльності, який мав місце до 2006 р. і зумовлений переважно двома групами причин: інфляцією, що посилювалась в умовах розриву господарських зв'язків й призвела до падіння життєвого рівня та знецінення накопичень, зниження сукупного попиту і розладу інвестиційної сфери.

Негативні зміни структури виробництва за роки ринкових перетворень обумовлені також неефективною політикою галузевого розподілу капітальних вкладень. Як відомо, в світі не було прецеденту, щоб вихід країни з кризового стану починався без випереджаючого зростання інвестицій.

Для України важливим питанням є пошук і розробка схем залучення коштів населення для фінансування пріоритетних економічних проектів. Держава повинна гарантувати населенню безпеку вкладів з урахуванням отримання дивідендів і рівня інфляції.

Економічна ситуація вимагає суттєвого збільшення обсягів довгострокового інвестування з боку внутрішніх інвесторів. Тільки за рахунок залучення до кредитного обігу коштів населення можна подвоїти інвестиційний ресурс. Ускладнює вирішення цієї проблеми відсутність необхідного правового поля щодо надання й своєчасного повернення кредитів. Необхідно, по-перше, посилити обґрунтованість надання підприємствам іноземних кредитів, залучених державою або під державні гарантії; по-друге, законодавчо врегулювати питання майнової відповідальності позичальників щодо відшкодування витрат держбюджету.

Розвиток інноваційно-інвестиційного процесу в економіці України та подальше проведення ринкових реформ неможливі без створення ефективно діючого фондового ринку України. За ступенем зрілості і ризиків він належить до ринків, які перебувають на початкових стадіях розвитку, і ще не став джерелом залучення інвестицій для реального сектору. Важливою складовою державної політики в цій сфері є податкове стимулювання розвитку інфраструктури фондового ринку, професійної діяльності його суб'єктів, операцій з цінними паперами та доходів по них; розбудова Національної депозитарної системи як цілісного, прозорого й надійного інституту реєстрації прав на цінні папери та виконання угод з ними.